

Taivas tuuti järveämme
aamun nousuun, yön ylitse.
Joutui aurinko avuksi
päivän leikkiin kolmanneksi.

Järvi tyynenä lepäsi
unisena yön jäleltä.
Säteet välkkyi tähtösinä,
veden pinnalla väreili.

Taivas katsoi kirkkain silmin
omaa kaunista kuvaansa
syvänteestä veen sinisen,
päilyvästä peilistänsä.

Viipyili kesäinen leikki,
olo autuas, ihana.
Järven selkää taivas helli,
vesi taivoa kuvasi.

Tuopa tuhma tuulen poika
kauan katseli sivusta,
kyräili kiven kupeesta
moista yhdessä oloa.

Varasti säteitä päivän,
kuumenteli kallioita
laakeassa laaksoessa,
synkän kuusikon sisällä.
Lähetti vihaisen viiman,
nostatti pahan puhurin
kuumenneelta kielekkeeltä,
paaden paahtuneen sivulta.

Nauroi tuhma tuulen poika,
syöksyi voimalla vihurin,
viskoi vettä korkealle,
pystytteli pyöriäisen.

Myrskysi vesi sininen.
pois pakeni taivaan peili.
Tuuli vain vihaansa purki,
polki vettä voimallansa.

Hetken viipyi villi rieha,
leppyi tuo puhurin poika,

Ystäväysten kesäleikit

Kirjoittanut Saara Rönkä

vihan puuskasta parani.
jä rvelle palasi rauha.